

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201707
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721201707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie sumy 1.030,44 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 18.02.2022, č. k. 17Csp/43/2021-417, takto jednohlasne

rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku I. v časti príslušenstva pohľadávky tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 8 % ročne zo sumy 1.030,44 eura od 15.03.2020 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Zrušuje rozsudok vo výroku II.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalovanej.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.030,44 eur s 5 %-ným p. a. úrokom z omeškania od 25.03.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, okrem časti uplatneného úroku z omeškania. Považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná dňa 30.12.2009 uzatvorili zmluvu o osobnom účte, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej kontokorentný úver - povolané prečerpanie. Žalovaná celkovo vyčerpala finančné prostriedky žalobcu vo výške 1.030,44 eura, ktoré doposiaľ právneho predchodcu žalobcu, ani žalobcovi nevrátila. Právny predchodca žalobcu od zmluvy odstúpil 30.07.2019. Pretože doposiaľ žalovaná sumu 1.030,44 eura neuhradila ani žalobcovi, ani právneho predchodcu žalobcu, súd ju zaviazal na plnenie žalovanej sumy. Žalovaná suma predstavuje zostatok nesplatenej istiny, ktorá nie je v rozpore so spotrebiteľským právom. Žalobca si v konaní neuplatnil ani riadny úrok, ani kapitalizovaný úrok z omeškania, ani bližšie nešpecifikované poplatky vo výške 49,42 eura.

V súlade s ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. súd prvej inštancie priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, keď nie je dôvodné a zákonné priznanie úroku z omeškania vo výške 8 % p.a., keď nejde o obchodnoprávny vzťah.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď neúspech žalobcu bol iba v nepatrnej časti - ohľadne časti úroku z omeškania. V prevyšujúcej časti bol žalobca úspešnou stranou sporu.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho zamietavom výroku odvolanie žalobca. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že záväzkový vzťah medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu vznikol dňa 16.02.2007 (t. j. pred 01.02.2013) a preto nesúhlasí so zamietnutím žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania, nakoľko v zmysle ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka sa majú úroky z omeškania riadiť v prejednávanej prípadе podľa predpisov účinných k 31.01.2013, v dôsledku čoho bol žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne uplatnený v zákonnej výške. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5CoCsp/47/2021 z 08.12.2021 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/307/2019 z 27.05.2020. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že zaviazá žalovaného aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 1.030,44 eura od 25.03.2020 do zaplatenia a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. alternatívne žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

. Odvolaním bol napadnutý zamietajúci výrok týkajúci sa úrokov z omeškania, ktoré boli priznané súdom prvej inštancie vo výške 5 % ročne zo sumy 1.030,44 eura od 25.03.2020 do zaplatenia a v zostávajúcej časti, teda vo výške presahujúcej priznanú výšku 5 % bola žaloba zamietnutá. Žalobca pritom požadoval priznať úrok z omeškania vo výške 8 % ročne.

Po preskúmaní odvolania odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ žalobca namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie ohľadom výšky úroku z omeškania, jeho odvolanie je opodstatnené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013: „Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013 „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V danom prípade záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol pred 01.02.2013, a to na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 30.12.2009. Vychádzajúc z vyššie cit. zákonných ustanovení je zrejmé, že výšku úrokov z omeškania bolo potrebné posúdiť podľa predpisov účinných k 31.01.2013, teda v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013. Nesprávne preto priznal súd prvej inštancie žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, keď správne mal byť priznaný úrok z omeškania vo výške 8 % ročne (výška základnej úrokovej sadzby stanovená ECB 0,00 % ročne platná k prvému dňu omeškania + 8 % bodov).

Podľa § 379 písm. a) CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý.

Na základe týchto úvah odvolací súd v súlade s § 379 písm a) CSP a § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku I. tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia a priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne. Zároveň zrušil rozsudok vo výroku II. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP.

O trovách prvoinstančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).